पातालवासिनो रौद्रा दनोः पुत्रा महाबलाः। सर्व्वदेवनिकाया हि नालं योधयितुं हि तान्। १८९५
योऽसौ भूमिगतः श्रीमान् विष्णुर्म्मधुनिसूदनः। कपिलो नाम देवोऽसौ भगवानजितो हरिः।
येन पूर्व्वं महात्मानः खनमाना रसातलं। दर्शनादेव निहताः सगरस्यात्मजा विभो।
तेन कार्य्यं महत्कार्य्यमस्माकं द्विजसत्तम। पार्थेन च महायुद्धे समेताभ्यां न संशयः।
सोऽसुरान् दर्शनादेव शक्रो हन्तुं सहानुगान्। निवातकवचान् सर्व्वान् नागानिव महाह्रदे।
किन्तु नाल्पेन कार्य्येण प्रबोध्यो मधुसूदनः। तेजसः सुमहाराशिः प्रबुद्धः प्रदहेज्जगत्। १९००
अयं तेषां समस्तानां शक्तः प्रतिसमासने। तान्निहत्य रणे शूरः पुनर्य्यास्यति मानुषान्।
भवानस्मन्नियोगेन यातु तावन्महीतलं। काम्यके द्रक्ष्यसे वीरं निवसन्तं युधिष्ठिरं।
स वाच्यो मम सन्देशाद्धर्म्मात्मा सत्यसङ्गरः। नोत्कण्ठा फाल्गुने कार्य्या कृतास्त्रः शीघ्रमेष्यति।
नाशुद्धबाहुवीर्य्येण नाकृतास्त्रेण वा रणे। भीष्मद्रोणादयो युद्धे शक्याः प्रतिसमासितुं।
गृहीतास्त्रो गुडाकेशो महाबाहुर्म्महामनाः। नृत्यवादित्रगीतानां दिव्यानां पारमीयिवान्। १९०५
भवानपि विविक्तानि तीर्थानि मनुजेश्वर। भ्रातृभिः सहितः सर्व्वैर्द्रष्टुमर्हत्यरिन्दम।
तीर्थेष्वाप्लुत्य पुण्येषु विपाप्मा विगतज्वरः। राज्यं भोक्ष्यसि राजेन्द्र सुखी विगतकल्मषः।
भवांश्चैनं द्विजश्रेष्ठ पर्य्यटन्तं महीतलं। चातुमर्हति विप्राग्र्य तपोबलसमन्वितः।
गिरिदुर्गेषु च सदा देशेषु विषमेषु च। वसन्ति राक्षसा रौद्रास्तेभ्यो रक्षां विधास्यति।
एवमुक्तो महेन्द्रेण बीभत्सुरपि लोमश। उवाच प्रयतो वाक्यं रक्षेथाः पाण्डुनन्दनं। १९१०
यथागुप्तस्त्वया राजा चरेत्तीर्थानि सत्तम। दानं दद्याद्यथा चैव तथा कुरु महामुने।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथेति सम्प्रतिज्ञाय लोमशः सुमहातपाः। काम्यकं वनमुद्दिश्य समुपायान्महीतलं।
ददर्श तत्र कौन्तेयं धर्म्मराजमरिन्दमं। तापसैर्भ्रातृभिश्चैव सर्व्वतः परिवारितं।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि इन्द्रलोकाभिगमनपर्व्वणि लोमशगमने सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥
॥ जनमेजय उवाच ॥ अत्यद्भुतमिदं कर्म्म पार्थस्यामिततेजसः। धृतराष्ट्रो महाप्राज्ञः श्रुत्वा विप्र किमब्रवीत्।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ शक्रलोकगतं पार्थं श्रुत्वा राजाऽम्बिकासुतः। द्वैपायनादृषिश्रेष्ठात् सञ्जयं वाक्यमब्रवीत्। १९१५
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रुतं मे सूत कार्त्स्न्येन कर्म्म पार्थस्य धीमतः। कच्चित्त्वापि विदितं याथातथ्येन सारथे।
प्रमत्तो ग्राम्यधर्म्मेषु मन्दात्मा पापनिश्चयः। मम पुत्रः सुदुर्ब्बुद्धिः पृथिवीं घातयिष्यति।
यस्य नित्यमृता वाचः खैरेष्वपि महात्मनः। त्रैलोक्यमपि तस्य स्याद्योद्धा यस्य धनञ्जयः।
अस्यतः कर्णिनाराचांस्तीक्ष्णाग्रांश्च शिलाशितान्। कोऽर्ज्जुनस्याग्रतस्तिष्ठेदपि मृत्युर्जरातिगः।
मम पुत्रा दुरात्मानः सर्व्वे मृत्युवशानुगाः। येषां युद्धं दुराधर्षैः पाण्डवैः प्रत्युपस्थितं। १९२०
तथैव च न पश्यामि युधि गाण्डीवधन्वनः। अनिशश्चिन्तयानोऽपि य एनमुदियाद्रथी।
द्रोणकर्णौ प्रतीयातां यदि भीष्मोऽपि वा रणे। महान् स्यात् संशयो लोके तत्र पश्यामि नो जयं।
घृणी कर्णः प्रमादी च आचार्य्यः स्थविरो गुरुः। अमर्षी बलवान् पार्थः संरम्भी दृढविक्रमः।